Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36486
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

ihm xpm in ipso. cū inferiorib' aut sic. in karitate pdestinans nos
in adoptione filiorū p ihm xpm in ipso. Differentia ū grecī sermonis.
προορισθεντος εν ορισθεντος. latinus sermo ñ explicat.
Superior q̄ppe sermo ad eos referē q̄ antea ñ fuerunt æ pri quā fie
rent de his cognitū ē. æ posita substitit inferior ū deo quē nulla
cognitio. uoluntas nulla pcessit. s; semp fuit æ numquā ut esset
accepit exordiū. vnde recte nunc de his q̄ cū ante ñ essent posita sub
stiterunt dr: προορισθεντος. De filio ū hoc ē de dno nro ihu
xpo. in alio loco scriptū ē ορισθεντος. q̄a semp cū patre fuit
æ numquā cū ut esset uoluntas patris pcessit. Ex quo colligit semp
patre semp fuisse filiū. æ in quib' ē cōtinetur, cōq̄alis ē. eandē ēt naturā.
Hæc cū æ iā hoc inferendū. q̄d cū pdestinet nos siue pfinit dr in ad
optione filiorū p ihm xpm. tamē ñ ante filii ēt possumus. nisi filii ēt ihu
xpi fide æ intellegentiā recipiamus. Et ille quidē natura filius ē. nos ū ad
optione. Ille numquā filius ñ fuit. nos ante quā essemus pdicta natū sumus.
æ tunc spm adoptionis accepimus q̄ndo credidimus in filiū di secūdū placi
tū uoluntatis suæ. Hi erbū εὐδοκεῖν. q̄d latinus interpretatus ē
placitū. apud grecos cōpositū ē ex duab' integris. ἀποτοῦ εὐ
δοκεῖν. abene æ aplacito. q̄d nos ñ possumus dicere bene
placitū. q̄a ñ statim omē q̄d placuit æ bene placere potest. sed ubi
tantū. εὐδοκεῖν. hoc ē bene placitū dr: ubi q̄d placuit recte
placitū conpbatur: Hunc aut sermonē de hebraico reson. lex
interpretes transtuleri: rebus nouis. noua uerba fingen tes. Inuadunt
tacq; in hoc loco occasionē q̄ ante constitutionē mundi animas
putant cū angelis æ ceteris uirtutū nominib' in eclesia hierlm
fuisse uersatas. Q̄d nec bene placitū dī. nec in laude glē cū æ grē possit
intellegi. alios nudos. barbaros. seruos. debiles. alios diuites. romanos
liberos sanos ignobiles Et nobiles. in diuisa orbis parte generari. nisi
cause pcesserint quib' æ mertas hēc animarū unaquēq; sortita sit.
Et illud q̄d ad romanos scriptū. se quidā putant nosse. nec norunt.
An ñ habet potestatē figulus de eadē massa facere aliud uas in honorē
æ aliud in contumeliā. ad eundē sensū referunt ut quoniam una